

ДЕВІЗ МОЛОДИХ — ТІЛЬКИ ВПЕРЕД!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 103 (454)

Середа, 30 серпня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Вчасно і без втрат перевеземо врожай кукурудзи! ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

шоферів колгоспу імені Сталіна Гайворонського району до всіх водіїв автомашин області

Усі ми зараз переживаємо хвилюючі дні. Радянський народ готує гідну зустріч XXII з'їздові КПРС, який затвердить нову Програму Комуністичної партії Радянського Союзу. Ми раді, що нашому поколінню випала велика честь — будувати світле майбутнє всього людства — комунізм.

Заслужена похвала Першого секретаря ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів СРСР Микити Сергійовича Хрушова, яку він дав українським хліборобам, виступаючи по радіо і телебаченню, зобов'язує нас ще більш самовіддано і натхненно трудитись, щоб з честю додержати слова, даного рідній партії і народові.

Микита Сергійович підкреслив, що головне завдання тепер у сільському господарстві — своєчасно і без втрат зібрати весь вирощений урожай і зберегти його. Молодь сприймає ці слова, як бойове завдання партії, комсомолу.

Комсомольці і молодь нашого колгоспу чимало потрудилися, щоб з кожного гектара зібрати не менше як по 60 центнерів сухого зерна кукурудзи та по 350 центнерів зеленої маси.

У нас складений чітко продуманий план, в якому передбачено обсяг робіт і строки їх виконання, повне використання збиральної техніки і транспорту. Включаючись у змагання, ми беремо на себе такі зобов'язання:

всі роботи, зв'язані з заготівлею кормів для худоби і збиранням кукурудзи в повній стиглості, провести якісно і закінчити до 15 жовтня 1961 року. Поскільки комсомольсько-молодіжні агрегати працюватимуть у дві зміни і широко запроваджуватиметься групова робота комбайнів, ми зробимо все необхідне, щоб техніка не простояла, Укомплектуємо екіпажі машин комсомольцями і молоддю. На всіх машинах наростили борти, щоб якнайповніше завантажувати транспорт. Ми зобов'язуємося щоденно перевозити по 35—40 тонн маси з тим, щоб силосування закінчити за 15 робочих днів.

Ми, молоді шофери колгоспу імені Сталіна, обговоривши звернення ЦК ЛКСМУ до молодих кукурудзіводів і механізаторів, до всіх юнаків і дівчат Радянської України, усвідомлюємо всю важливість завдань, поставлених партією і комсомолом перед молоддю. Ми звертаємося до всіх шоферів області: включайтеся в змагання, щоб вчасно і без втрат перевезти вирощений урожай, щоб наступні з'їзди партії зустріти повним завершенням збирання кукурудзи.

Дорогі колеги-шофери! Пам'ятайте: від нас залежить успіх перевезення врожаю. Наш найперший обов'язок — забезпечити безперебійну роботу транспорту, не допускати втрат зеленої маси і зерна під час перевезення. Доб'ємося, щоб кожний кілограм кукурудзи пройшов через ваги і був заприбуткований.

Давайте, дорогі друзі, зустрінемо партійні з'їзди гідними трудовими подарунками, по-комуністичному.

В. СКРИПНИК, І. ГЛУХМАНЧУК, В. БОГАНОВСЬКИЙ, В. ДЕМІХОВ, В. КРАВЧЕНКО, Г. ПРОДАН — шофери колгоспу імені Сталіна Гайворонського району.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Про відкритий лист шоферів колгоспу імені Сталіна Гайворонського району В. Скрипника, І. Глухманчука, В. Богановського, В. Деміхова, В. Кравченка, Г. Продана до всіх водіїв автомашин області

Бюро обкому ЛКСМУ розглянуло відкритий лист молодих шоферів колгоспу імені Сталіна Гайворонського району, які включилися в соціалістичне змагання за швидкісне і безвтратне перевезення врожаю кукурудзи і звернулися до всіх водіїв автомашин області з закликком наслідувати їх приклад.

Бюро обкому ЛКСМУ, схваливши цю

цінну ініціативу, зобов'язало райкоми комсомолу і первинні комсомольські організації області обговорити лист молодих шоферів колгоспу імені Сталіна серед усіх юнаків та дівчат і, зокрема, серед водіїв, які братимуть участь у збиранні кукурудзи, та розгорнути соціалістичне змагання серед них з тим, щоб провести силосування кукурудзи за п'ятнадцять робочих днів.

Силос іде!

ПОМІЖ високих стебел качанистої золотавим цвітом визирають голівки соняшників. Вони ніби кличуть: «Косіть нас швидше!». І тракторист комсомолец Павло Швець все більше натискає на газ. «Беларусь» йде на підвищеній швидкості.

Пильно стежить за роботою різального апарата, весь час регулює висоту зрізу комсомолец В. Дудник. З кожним кругом силосного агрегату все меншим і меншим стає зелений клин. Щозміни Віктор Дудник скошує по 10—12 гектарів стеблистої при нормі 9,4 гектара.

Високий виробіток комбайна забезпечують молоді колгоспні шофери В. Пшемишнюк, М. Дудник, В. Чорнобай, А. Зозуля. В. Зозуля

Л. ПОЛІЩУК, юнкор.

Колгосп імені Чкалова Голованівського району.

зицією комсомольців Запорізької області збиратимуть кукурудзу вдень і вночі.

Героїчно трудяться комсомольці і на інших ділянках сільськогосподарського фронту. Більше половини всіх тваринників становить молодь. Тільки в цьому році на ферми по комсомольських путівках прийшло більш як 60 тисяч ентузіастів. За перше півріччя руками молодих відгодовано близько 2 мільйонів голів свиней, вирощено 316 тисяч телиць, заготовлено понад шість мільйонів кролячих шкур. Ось кілька прикладів: молодіжна птахоферма села Бохоника Вінницької області за шість місяців виконала річний план виробництва м'яса на 165 процентів; молоді скотарі колгоспу імені 8 березня Нижньодуванського району Луганської області так організували відгодівлю тварин, що вага кожної збільшується в середньому за добу на 1600 грамів; сотні дівчат-доярок уже одержали майже по 3 тисячі літрів молока від кожної корови.

У боротьбі за виконання зобов'язань на честь XXII з'їзду КПРС і XXII з'їзду КП України зародилося багато цікавих починань. З ініціативи комсомольців Запорізької і Полтавської областей юнаки і дівчата республіки взяли під контроль будівництво міжколгоспних відгодівельних пунктів і широкогабаритних птахоферм. Палкий відгук серед молодих механізаторів України знайшла пропозиція нікопольських комсомольців, які зобов'язалися зібрати кожним комбайном «КУ-2А» не менш як по 90 гектарів кукурудзи. Молоді доярки, свиначки, кукурудзіводи йдуть на штурм рекордів. Країці з них — ланкова Катерина Гулій з Полтавщини, свинар Леонтій Лукашевський з Кіровоградщини, доярка Ганна Лелюк з Станіславської області та інші виступили ініціаторами руху «Станемо врівень з героями». Їх підтримало понад 10 тисяч ланок, ферм і бригад.

Виступаючи по радіо і телебаченню, М. С. Хрушова високо оцінив успіхи, яких добились у боротьбі за піднесення сільського господарства трудівники республіки, комуністи і комсомольці. Це викликало у молоді новий трудовий порив. Юнаки і дівчата докладають усіх сил, щоб з честю виконати завдання, поставлені перед комсомолом у проекті Програми партії.

І. МОЗГОВОЙ, секретар ЦК ЛКСМУ України.

Ми в комунізм разом з часом ідемо!

Є І В НАС МАЯКИ

Як і всі трудящі нашої країни, залізничники станції Долинської йдуть назустріч XXII з'їздові партії з певними трудовими успіхами. Семимісячний план перевозок народногосподарських вантажів вони виконали на 150 процентів. На півгодини скорочено простій вагонів під вантажно-розвантажувальними операціями.

У цьому велика заслуга наших молодих залізничників. На якому б посту не стояв комсомолец, велике чи мале завдання виконував би, — свою справу завжди робить на совість. Всі комсомольці борються за високе звання ударників комуністичної праці. А стрілочниці Олена Нудна і Валентина Воскресенська, Світлана Валовенко і Олександр Янукевич, зчиплювач Юрій Веригора і старший товарний касир Ася Кондратець уже здобули це почесне звання. Вони — наші маяки, на них рівняються молоді залізничники.

Зараз, коли радянський народ обговорює проект Програми партії, комсомольці трудяться з великим піднесенням. Адже їм випало велике щастя — своїми руками будувати комунізм, прищувати і жити при комунізмі.

У стрілочниці Світлани Валовенко нині подвійна радість — напередодні Дня залізничника комуністи прийняли її кандидатом в члени партії. Є чому повстися в молодій комуністці. Чітко й акуратно несе вона свою вахту, стрілочне господарство утримує в зразковому технічному стані.

Здається, нескладна робота у списувача вагонів. Та комсомолка Людмила Чижиченко і тут викроє хвилину, щоб достроково обробити состави. Адже від неї теж залежить виконання графіку руху поїздів.

Хороших трудових успіхів добивається зміна, очолювана черговим по станції комсомольцем Едуардом Горбенком. Вона вважається однією з краєвих, не раз займала перше місце у соціалістичному змаганні.

Обговорюючи новий історичний документ, комсомольці станції вирішили до дня відкриття XXII з'їзду завоювати звання ударників комуністичної праці.

М. МАНЖЕЛЕЙ, секретар комсомольської організації станції Долинська.

Зростає роль КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ, як самодіяльної громадської організації молоді, що допомагає партії виховувати молодь в дусі комунізму, залучати її до практичного будівництва нового суспільства, готувати покоління всебічно розвинених людей, які житимуть, працюватимуть і керуватимуть суспільними справами при комунізмі. Партія розглядає молодь як творчу силу в боротьбі радянського народу за комунізм.

(З проекту Програми КПРС).

ЗІБРАТИ до XXII з'їзду КПРС і XXII з'їзду КП України багатий урожай кукурудзи, добитись високих надобів молока, нових успіхів у розвитку тваринництва — під таким бойовим девізом працює тепер сільська молодь України. Віру в свої сили, наполегливість у досягненні поставленої мети вона черпає в проекті Програми КПРС — величому документі нашої епохи.

Які неосяжні простори відкриваються перед підростаючим поколінням! Плани і рубежі, намічені сільською молоддю, це частина грандіозної програми будівництва комунізму, яка ставить завдання за 20 років створити достаток сільськогосподарських продуктів у нашій країні.

На трьох мільйонах гектарів вирощує сільська молодь України кукурудзу. З перших днів комсомольці вирішили: наші гектари будуть зразковими. В усіх районах було створено молодіжні школи передового досвіду. Більш як 40 тисяч юнаків і дівчат по періодах сільськогосподарських робіт вивчали, а потім практично застосовували новаторські методи вирощування багатих урожаїв. Вивозка добрив на поля, підготовка техніки і насіння для сівби, боротьба з бур'янами, підсадка рослин, підживлення і додаткове обиллення — ось далеко не повний перелік робіт, що їх провели комсомольсько-молодіжні ланки, доглядаючи за кукурудзою.

ДОБРА тепер качаниста! Великі масиви її обіцяють дати по 50—70 центнерів зерна з гектара. Чудові види на врожай у комсомольців Київської, Дніпропетровської, Полтавської та інших областей. ЦК ЛКСМУ УКРАЇНИ ОГЛОСИВ УДАРНИЙ ДВОМІСЯЧНИК ПО СИЛОСУВАННЮ КУКУРУДЗИ ТА ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ. МОЛОДЬ ВЗЯЛА ШЕФСТВО НАД БУДІВНИЦТВОМ КОШІВ І СУШАРЕНЬ ДЛЯ КУКУРУДЗИ. КОМСОМОЛЬСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТЕПЕР ПРОВОДЯТЬ ГРОМАДСЬКИЙ ОГЛЯД ГОТОВНОСТІ ДО ЗБИРАННЯ І ЗБЕРІГАННЯ «КОРОЛЕВИ ПОЛІВ».

— Збережемо кожний качан, жодного грама втрат! — говорять у ці дні молоді кукурудзіводи республіки. Вони створюють контрольні пости, організують польові дозори, загови дружинників. Юнаки і дівчата України за пропо-

Щоб розгорялося електричне сузір'я

ПАРТІЯ ставить завдання перед усіма будівельниками — примножити сили на спорудах, зводити їх ще швидше, значно скорочуючи строки. Це звернення стосується кожного муляра, тесляра, бетоняра, зварника. Я радий, що кожній зміні перевиконую завдання на 30—40 процентів. Зараз працюю на мостовому переході. Вдень і вночі зварюють мої товариші металеві конструкції. А поряд сяє переливом вогнів зведена нашими руками гідростанція. У електричне сузір'я, зливаючись з сльозом таких же енергетичних велетнів, тепер ще яскравіше освітлює шлях у світле майбутнє.

В проекті Програми сказано, що річне виробництво електроенергії буде доведено до кінця десятиріччя до 900—1000 мільярдів, а до кінця другого десятиріччя — до 2700—3000 мільярдів кіловат-годин. В країні буде створена єдина енергетична система, зв'язана з енергосистемами інших соціалістичних країн. Радісно усвідомлювати, що в цю величуну програму електрифікації вкладається і наша скромна праця.

М. КОБЛЮК, електрозварник Кременчукагесбуду.

Лишилися тільки спогади...

Побувайте на фермі колгоспу імені Крупської, товариші з Олександрівського райкому ЛКСМУ!

СЕКРЕТАР райкому комсомолу Лідія Борбицька не без захоплення читає вірші, в яких славлється передовики району, кращі комсомольці. Присутні в кабінеті — працівники райкому О. Усатенко і П. Гресь та директор районного Будинку піонерів тов. Хоменко — уважно слухають.

З цими віршованими рядками незабаром мали виступати піонери Олександрівки. А поки що вірші «погджувались». Окремі строфи по ходу обговорення підшліфовувались. Багато мороки було з строфою, де йшлося про доярок. Важко зарифмувалися прізвища! Справа в тому, що це була своєрідна імпровізація невідомо ким написаних раніше віршів. Прізвища доводилось в них підставляти інші, тому що в районі вирости нові передовики.

А як же трудяться ті люди, прізвища яких гриміли в районі раніше, яка доля колишніх маяків? Цими питаннями ми й зацікавились.

ЩЕ до недавнього часу гордістю районної комсомольської організації була комсомольсько-молодіжна ферма сільгоспартілі імені Крупської. Колектив ферми одним з перших в районі вступив у боротьбу за звання колективу комуністичної праці. Трудились дівчата, не шкодуючи ні сил, ні часу. І молодечого завзяття їм не було потреби у будь-кого позичати. Тож і успіхи не забарилися. Доярки надаювали тут по 2500—3000 і більше літрів молока від кожної корови. Імена кращих з них — Галини Москаленко, Галини Шпильової, Галини Лебеденко, Галини Головенко — були відомі в районі кожному. Їх портрети красувались на районній Дошці пошани. Вони часто запрошувались у президії, виступали на зборах і пленумах. Про них знали в області. Їх радо зустрічали доярки інших колгоспів району, уважно вислуховували, коли вони ділились досвідом роботи чи робили якісь зауваження. Про членів цього дружнього колективу часто писали в газетах.

Все це цілком зрозуміло: за працю нагненну — шана народна. І доярки комсомольсько-молодіжної прагнули працювати ще краще, намагались запровадити у себе на фермі все нове, передове. Їх роботою, їх потребами і турботами цікавились, їм ішли назустріч. На фермі часто бували працівники райкому комсомолу, радий, допомагали словом і ділом у налагодженні комсомольської роботи в групі, в організації дійового змагання.

ПОНАД два роки минуло з того часу, як комсомольсько-молодіжна ферма колгоспу імені Крупської вступила в комуністичне змагання. Чи ж присвоєно їй вже почесне звання?

— Не знаю, — відверго признається завідувач фермою Федір Іванович Кам'яний. — Не знаю, чи й було таке змагання. Я почав працювати на фермі наприкінці минулого року. При мені ніби й не було...

— Ні, не присвоєно, — твердить зоотехнік, секретар партійної організації Іван Панасович Лебеденко. — Працювали і працюють дівчата добре. Треба було, щоб усі вони вчилися. Про це ніхто не потурбувався. З райкомом комсомолу сюди ходили, а про навчання чи то забули, чи не змогли нічого організувати. А якби вчилися, то присвоїли б, напевне.

А ось відповідь секретаря райкому комсомолу Л. Борбицької:

— Га ні... Нічого там нема. Галина Головенко пішла у декретну відпустку...

Нічого врозумливого про те, чому ж фермі не присвоєно звання комуністичної, так і не змогла сказати Л. Борбицька. Лише призналась щиро:

— За погану організацію змагання нас критикували і треба критикувати.

А ДІВЧАТА і зараз працюють добре. Галя Шпильова, наприклад, наділа з початку року по 2120 літрів молока. По 1750—1900 літрів мають на своєму рахунку Галя Лебеденко і Галя Євенко. Понад 1700 літрів — така продуктивність молочного стада в цілому по фермі.

Доярки доглядають тепер по 19—20 корів. Праця їх значно полегшена. На фермі встановлені і діють електродільні апарати, автопоїлки, підвісна дорога. Незабаром в одному корівнику буде механізовано очищення...

Нарада перших секретарів обкомів комсомолу України

ПОЛТАВА, 28 серпня. (РАТАУ). Понад 7 мільйонів гектарів займають посіви кукурудзи на Україні і майже над половиною з них шефствує комсомол. Немало творчої ініціативи, винахідливості і кмітливості проявили юнаки і дівчата, вирощуючи «королеву полів». Високими врожайми винагороджує вона тепер працю і турботу молодих.

Як краще організувати збирання і зберігання кукурудзи, безперерйну роботу транспорту? Велика розмова в цих питаннях почалася сьогодні на нараді перших секретарів обкомів комсомолу України, яка проходить у Полтаві.

У комсомольців Полтавщини є чого повчитися. Вони вийшли переможцями в

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
30 серпня 1961 р., 2 стор.

соціалістичному змаганні молоді України і Молдавії по організації догляду за кукурудзою і завоювали перехідний Червоний прапор ЦК ВЛКСМ і Міністерства сільського господарства СРСР.

Про успіхи молодих хліборобів області в боротьбі за високий урожай кукурудзи, про допомогу їм з боку обласної парторганізації розповів на нараді перший секретар Полтавського обкому КП України В. Г. Комяхов.

Потім учасники наради вийшли в колгоспи, де ознайомилися з передовим досвідом роботи комсомольсько-молодіжних ланок та агрегатів.

У роботі наради беруть участь перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов, секретарі ЦК ЛКСМУ Ю. Н. Сельченко і І. О. Мозговий.

Завтра нарада продовжить свою роботу.

ня приміщення — тут встановлюють електротранспортер.

— На перший погляд все добре, — говорить Галина Шпильова. — Та це тільки здається. От впровадимо ми біля корів, сядемо з Галею Лебеденко та й сумуємо. В такі хвилини згадаємо минулі дні, коли у нас весело було, коли нас увагою оточували. З райкомом комсомолу приходили, бесіди проводили. Часто до нас приїжджали доярки з сусідніх артілей. А тепер нами ніхто не цікавиться...

Чому ж так трапилось, що доярки чекають та ніяк не дочекаються появи на фермі секретаря комсомольської організації артілі Григорія Пашенка? Була на фермі комсомольська група. Групу Галина Головенко зараз не працює, і ніхто не знає, чи й повернеться вона сюди. Група фактично розпалася. Вже кілька місяців доярки не сплачують членських внесків. Якось Галина Шпильова зустріла Г. Пашенка, нагадала йому про внески, про групу.

— То нічого, — байдуже відповів він. — Внески можна платити Толі Гниді. Йдіть у Бірки до контори і платіть.

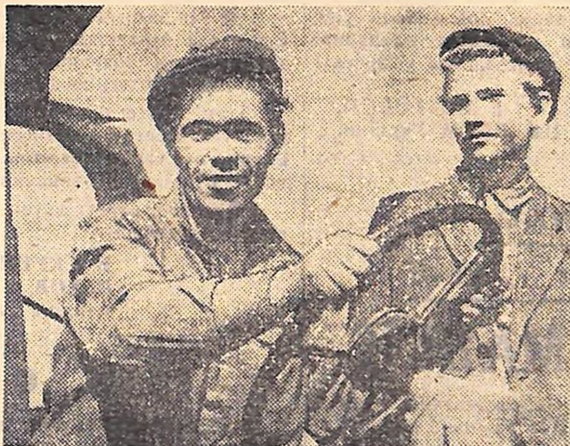
Знають і в райкомі ЛКСМУ, що група на фермі розпалася. Знають і безпорадно розводять руками. А між тим комсомолки чекають, коли у них буде групу, коли завірує робота.

На фермі чудово трудяться Галя Нежива, Ліда Москаленко, Галя Мотрук. Вони б стали гідним поповненням комсомольської групи. Та про вступ до комсомолу з ними й мови ніхто не вів.

Очевидно, коли б працювала по-справжньому комсомольська група, то і проблему навчання доярок можна було б успішно розв'язати. Дівчата можуть вчитись у заочній середній школі чи у вечірньому класі при фермі, створити який є повна можливість.

ХОРОШУ справу, цінну ініціативу доярок загублено членами комітету комсомолу артілі та правлінням артілі і райкомом ЛКСМУ. Невистачило у них організаторського хисту, немає послідовності у роботі. Адже всі схвально зустріли рішення дівчат боротись за звання ферми комуністичної праці, в міру сил і можливостей допомагали їм спочатку. Однак зроблено далеко не все те, що можливо, і почату справу не доведено до кінця. Маяки погрібно запалювати. Їх горіння треба постійно підтримувати!

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
спецкор. «Молодого комунар».

НА ПЕРЕДНЬОМУ КРАЇ—

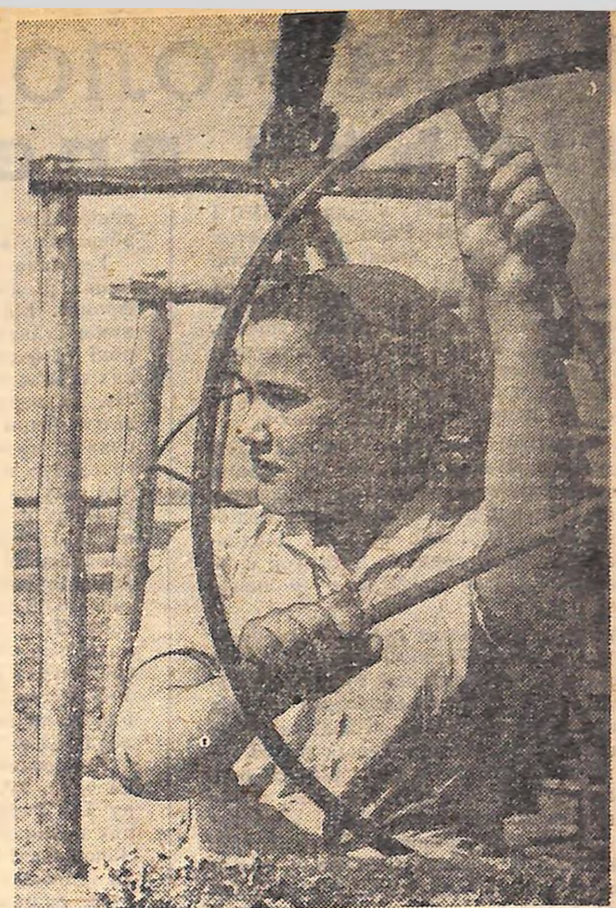
УЖЕ за обрій і сонце сховалося, а тут, на широким просторах ланів, ще вирує трудове життя. Гуркочуть трактори з плугами, культиваторами, кукурудзо-збиральними комбайнами; мчать автомашини з багатими дарунками колгоспної згмлі.

Артіль імені Свердлова однією з перших в Олександрівському районі успішним завершила жнива, зібравши на круг по 27 центнерів зернових на кожному гектарі; слідом за підбиранням і обмолотом валків закиртована соломка, зорано грунт під озимину. А тепер, коли дозріла королева полів, тут настали «другі жнива». У збирання кукурудзи включилися п'ять комбайнів «КУ-2» та «ККХ-3». За їх кермами — досвідчені і молоді механізатори Володимир Гриценко, Дмитро Козак, Іван Шевченко та інші. Кожен з них за день збирає на 1—1,5 гектара більше норми. Не знають втоми, працюють шофери Станіслав Бондаренко, Анатолій Вовк, Микола Терлюк, Іван Проноза, Борис Ковиган, які перевозять від комбайнів до силосних споруд подрібнені стебла і качани. Як і комбайнери, вони борються за те, щоб 230 гектарів кукурудзи на силос зібрати за

7—8 робочих днів. На половині площі вже зачорніла рілля.

— В усіх успіхах нашого господарства, — розповідає секретар парторганізації колгоспу Павло Якович Сидорюк, — найбільша заслуга комсомольців і молоді. Комсомольська організація налічує в своїх рядах понад 60 юнаків і дівчат.

Особлива шана нашим молодим механізаторам. Трактористи — комсомольці Іван Сергієнко, Михай-

ло Акищенко, Михайло Рубан, комбайнер Іван Жежеря першими стали водити свої агрегати на підвищених швидкостях, боротися за виконання кожним механізатором по півтори норми за день. Це дало відчутні результати. Артіль на два дні раніше строку впоралася із збиранням ранніх колосових, на один день випередила графік оранки під озимину.

ВАГАЖКОМ комсомолі другої комплексної бригади є комбайнер Іван Жежеря. Своім «СК-3» за сезон він зібрав 350 гектарів озимої пшениці, проса і еспарцету, видавши з бункера понад 8 тисяч центнерів зерна.

З Іваном Жежерєю ми зустрілися рано-вранці на масиві насінневого еспарцету. На його комбайні, що рухається по стелу, майорить вимпел переможців змагання механізаторів колгоспу. Поряд з комбайнером (фото зліва) його надійний помічник комсомолець Василь Пискунець. Він уважно стежить за кожним рухом свого вчителя, щоб уже в наступному році самому сісти за кермо степового корабля.

— Як справи? — запитую доярку — Валі Шевченко, Ніки Шаповалової, Каті Ніколенко, Валі Дугаренко, Жені Булавіної, Галі Шаповалової та Люди Рубан (фото внизу).

Хай же щастить вам, молоді творці достатку у виконанні свого почесного обов'язку перед Батьківщиною.

М. АНДРИЙЧЕНКО.
Фото А. ДІБРОВНОГО.

КОМСОМОЛЬЦІ

у Івана Жежері заступник голови колгоспу П. Я. Сидорюк.

— Справи йшли добре, та ось сьогодні трохи негаризд виходить. Ми ж домовились у правлінні, що я сьогодні всі ці 20 гектарів еспарцету підберу і обмолочу, а виділили лише три підводи. Доводиться простоювати.

Докір слухний, і П. Я. Сидорюк.

ХЛОРЕЛЛА

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОЛЬОТУ

Не так давно ми випадково побачили малюнок: людина відправляється в космічний рейс, а перед нею тарілка, доверху наповнена, як указував підпис, хлореллою — їжею космонавта. Але що таке хлорелла, ми не знаємо.

Леонід НАРОДОВИЙ,
Вадим ЖУРАВСЬКИЙ,
студенти Кіровоградського пединституту.

ХЛОРЕЛЛА в кабіні космонавта... До останнього часу про цю таємницю і, виявляється, всемогутню рослину знали лише біологи.

Тільки чи можна побачити її?

Виявляється, можна. І в той же час — не можна.

Якщо ви бачили «зацівілі» стаці, затягнуті баговинням калюжі, — значить, ви бачили і хлореллу. Але варто зачепити пригорщ такої води, як у руці виявлялась звичайна зеленувата рідина. Де ж хлорелла? Вона не видима, і розглянути її вдається лише під сильним мікроскопом: адже тільки в одному кубічному сантиметрі міститься декілька десятків хлорелл. Хлорелла — це малесенька клітинка, мікроскопічна зелена водорість.

Але чому ж все-таки саме вона удостоїлась честі летіти з першими пасажирами в космос, чому саме до неї прикута увага багатьох учених?

...Облітаючи Землю, Юрій Гагарін знаходився в польоті 108 хвилин, а Герман Титов літав навколо Землі більше 25 годин. Але ж вони були лише піонерами завоювання космічного простору. В близькому майбутньому люди полетять на Місяць і Марс, до Венери та інших планет. І вже не хвилинами і годинами буде вимірюватись такий космічний рейс — для нього потрібні будуть місяці, а можливо, і багато років. Як же тоді постачати відважних космонавтів їжею і киснем?

Ось тут на допомогу приходить хлорелла. Вона забезпечить людину в польоті повітрям, їжею і вітамінами, вона ж вбере вуглекислий газ, який видихає людина, і знищить мікроби! Як же це вдається хлореллі?

...Біологічний інститут Ленінградського університету. У встановленому на піску невеликому довгастому басейні клекоче, вирощується, схожа на звичайний зелений борщ рідина. Тут вирощується хлорелла. Потрібно не більше трьох діб, щоб декілька колбочок вилитої сюди світлозеленої «зацівілої» води перетворилися в сотні літрів насиченого водоростями розчину. Коли насоси перекачають його в центрифугу і пропусають через неї, вийде кру-

та, суцільна темнозелена паста — щось подібне до шоколадного масла з ледве вловимим рибним запахом. У такому вигляді хлореллу дають в їжу піддослідним тваринам і досліджують за своєю організмом.

Ось і готова «тарілка» хлорелли.

— Напевне, космонавти покуштують її децю приправленою, — уточнив Микола Миколайович Верзілін, молодий науковий співробітник лабораторії масового культивування однокліткових водоростей Біологічного інституту, на території якого в Старому Петергофі і обладнаний басейн для розмноження хлорелли. — Властивості ж її залишаться незмінними.

А властивості хлорелли справді дивовижні! В ній стільки ж вітаміна «С», як і в лимоні, а білків удвоє більше, ніж у бобових, багато містить вока жирів і вуглеводів. На відміну від вищих рослин, що використовують сонячну енергію лише в долях процента, бо більша частина йде на утворення стебел і коренів, хлорелла засвоює її всією своєю поверхнею з найбільшою ефективною і віддачею. Вона здатна виділити таку кількість кисню, яка в 200 разів перевищить власний об'єм, а кивидке розмноження у воді забезпечує величезні «урожай» зеленої маси — понад тридцять тонн з гектара водної поверхні! Нарешті хлорелла, яка живе в воді, стійко переносить зміни тиску і прискорень, що теж робить її однією з перших «претенденток» на участь у космічних польотах.

Але не тільки придатністю до міжпланетних польотів вичерпується цінність хлорелли. Її можна застосовувати для очищення стічних і забруднених вод, давати у корм тваринам, використовувати для приготування ліків, для удобрення ґрунту. Однак поки що її дуже мало, і ось проблемою одержання хлорелли в промислових умовах і займаються біологи. В Біологічному інституті Ленінградського університету імені Жданова це завдання розв'язує колектив співробітників під керівництвом В. А. Чеснокова.

Вирощування водоростей уже виходить за межі лабораторних досліджень і

успішно здійснюється в напіввиробничих установках. Зараз хлорелла розмножується в спеціальних басейнах, під відкритим небом, на сонці — в умовах, максимально наближених до тих, в яких її будуть розводити, безсумнівно, в найближчі роки: у ставках і озерах.

У хлорелли — велике майбутнє!

Д. ЮЛІН.

Закінчується веселе піонерське літо. Для дітей настала метушлива пора — підготовка до школи. Треба придбати все необхідне, щоб в повній готовності приступити до занять. В ці дні особливо людно в книжкових магазинах та на шкільному базарі. Обласний книготорг регулярно постачає сюди шкільне приладдя та підручники. Кіоскери Тамара Честякова, Валентина Завада та Надія Кличко продали в ці дні шкільного письмового приладдя на суму 200—180 карбованців кожної, а магазин № 4, де продавцем Ніна Олексієнко, на протязі серпня місяця реалізував різних підручників і лисьмового приладдя на суму 10 тисяч карбованців. На знімку: біля одного з прилавків книжкового базару. Фото А. СІРОМАХИ.

ЙДЕ ТРИРІЧКА КУЛЬТУРИ

ЛЮБИТИ ВСІЄЮ ДУШЕЮ

БІЛЬКА років тому, весною, довелося мені побувати в селі Осиковатій — центральній садибі радгоспу імені Куйбишева, Бобринецького району. В той час у радгоспі споруджувалося багато житлових будівель.

І ось недавно я знову побував у цьому селі. Дивись, і аж дух перехоплює від цієї чарівності. Як неспівзвучно змінилося село! Невірно в районі не знайдете таких чудових місць. В Осиковаті часто приїждять молодь з сусідніх сіл, щоб відпочити у вихідний день чи на свято.

Лише за останні роки в Осиковатій збудовано кілька житлових будинків, їдальню, медичний пункт, родильний будинок, лазню. Вирросло більше двадцяти будинків для робітників і службовців.

Всюди з'явилася електрика, проведено радіо, екіно-

установка. На садибі центрального відділення біліють кілька нових корівників, свинарників, майстерня. Закінчується будівництво двоповерхової восьмирічної школи. Незабаром буде закладено фундамент Будинку культури, дитячого садка і ряду інших об'єктів.

Велику допомогу в будівництві подають комсомольці і молодь радгоспу. Це їхніми руками створено сквер, розбито десятки гектарів саду, споруджено багато будинків.

Та, на жаль, в Бобринецькому районі не скрізь у селах зеленіють сади, парки, сквери, не скрізь будуються нові культурно-побутові заклади, спортивні споруди. Завітуйте, наприклад, в Богодарівку, Федорівку, Велике Дрюкове, в радгосп «Червона зірка», і ви переконаєтесь в справедливості цих слів.

Л. ЛИПА,
наш позаштатний кореспондент.

ОСОБЛИВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

БРИГАДИР п'ятої бригади колгоспу «Комінтерн» Іван Петрович Пінчук турбувався:

— Роботи в бригаді багато, а людей не вистачає. А нині гаряча пора: скиртування підготовки до збирання кукурудзи.

На допомогу прийшли учні.

— Давайте і нам роботу. Бригадир подивився на них, а вони всі один менший другого. Все-таки погодився послати до кінних волокуш.

Того ж дня бригадир навідався до скиртувальників. Тільки посміхався, задоволені роботою учнів. Дорослий би так не бігав... Вечері підрахував: замість 18 тонн, хлопці стягли 25.

Другого дня дали дві корми.

— Молодці! — хвалив бригадир.

І так день за днем. Щодня хлопці виконували і перевиконували норми. До 10 серпня повністю закінчили скиртування в бригаді.

Велику допомогу колгоспу подали учні Валерій Павелко, Віктор Якубенко, Олександр Давидюк, Анатолій Пасіка і інші.

А недавно учні одержали особливі характеристики: не від класного керівника, не від голови ради загону — від правління колгоспу. Трудові характеристики.

Л. ЛЕОНТЬЄВ,
с. Мале Дрюкове
Бобринецького району.

(Продовження. Початок див. у № 102).

СВІЖІ зелені луки, сади і квіти, завжди хвилююча тиша лісу, в якому розташовано 500 маленьких дерев'яних будиночків на двох чоловік, ласкаве сонце, неозорий золотистий пляж і лазурне море — все це надає курорту неповторної чарівності.

При першому ж знайомстві наш гід Віра Атнасова, трохи заздалого посміхаючись, попередила:

— Девіз нашого курорту — відпочинок, відпочинок і ще раз відпочинок. Ваше життя тут буде підпорядковано суворому маршруту: готель—ресторан—пляж. Що стосується прогулянок, екскурсій, то їх майже не буде. А всім, ви дуже швидко самі станете супротивниками будь-яких екскурсій.

Віра виявилася передбачливою. Проїшов день, другий, п'ятий, але ніхто не звертався до гідів з питанням:

«А що ми будемо робити сьогодні?»

«Маршрут» сподобався усім. До речі, про пляж. Він на «Золотих пісках» — просто чудовий. Простягнувся на три з половиною кілометри. Місяцями шириня його досягає 150 метрів.

Наше перебування на курорті збіглося з видатною подією в житті рдянської країни і всього світу — опублікуванням проекту нової Програми Комуністичної партії Радянського Союзу. В ті дні в готелях, ресторанах, на пляжі тільки й розмов було про цей історичний документ. Важко було побачити людину без газети в руках. Запам'яталася одна з багаточисельних зустрічей.

Якось біля готелю «Батьківщина» ми побачили кілька чоловік. Вони про щось гаряче дискутували, енергійно жестикулювали. Розмовляли всі на не зовсім чистій, але цілком зрозумілій російській мові. Я підійшов ближче, познайомився.

— Звичайно, грандіозно, — продовжував Вілі Хейнцель, власник парфюмерного магазину в Гамбургу. — Але ми, німці, любимо конкретні справи. А проект нової Програми, погодьтесь, пани, поки що лише далекі мрії.

— Колись англійський письменник Герберт Уелс теж назвав Леніна «великим утопістом». — Вчителька російської мови Ярослава Будинська, чека за націоналістично, на мить замислилась, а потім з ще більшим запалом закінчила. — Ви або не вмієте, або навмисно не бажаєте зрозуміти всієї величчю проекту Програми КПРС. Адже все, що там записано, про нас і для нас усіх.

— Вірно, Ярославо, — вступив у розмову Петер Петров, молодий болгарський лікар. — Це наша програма.

Заради здійснення її варто потрудитись і поборотись.

Старий будівельник з Котларовграда Атанас Гайтанджизев мовчки докурив сигарету, потім довго відшукуював якийсь абзац у газеті, нарешті тихо, немов би про себе, прочитав: «Комунізм виконує історичну місію звільнення всіх людей від соціальної нерівності, від усіх форм гноблення і експлуатації, від страхіть війни і утверджує на землі Мир, Працю, Рівність і Щастя всіх народів».

— Яка висока, почесна місія! Ми, болгари, добре знаємо, що таке гноблення. 500 років перебували під ним. І всі п'ять століть наші діди і батьки боролись проти тюрк за своє щастя, за волю.

Атанас Гайтанджизев повернувся до мене.

— Ви будете ще подорожувати по нашій країні і почувте багато розповідей про мужність болгар. Я теж хочу розповісти вам одну.

І він повідав нам ніжну, поетичну легенду про велику любов до Вітчизни, до рідного краю.

— Он, ген-ген біліє мис, — казав старий, показуючи на клатик землі, що майже зливався з чудовою блакиттю моря. — Це було багато-багато років тому. Ірки-ми слізьми плакав болгарський народ від знищання яничарів, стогнала земля, кров'яною водою наповнилася річка Марица... Вся країна вже була під п'ятою загарбників. Тільки мис був вільним. І тоді турки вирішили будувати мис, щоб зупинити його. П'ять днів мужньо боролась невеличка купка жителів селища проти яничарів. Але сили були нерівними. На шостий день на мисі залишилось тільки 40 дівчат — 40 болгарських красунь.

...Он вже чується гортанні вигуки переможців, зовсім близько видніються їх обличчя. Дорогою ціною застали вони за цю фортецю. Але тепер мис завойований. Сорок красунь — це їх трофеї, чудові трофеї...

Страшно вмирати у вісімнадцять років, але ще страшніше здатися у полон до ненависного ворога. Ні, ні, краще смерть. Так вирішили дівчата. А щоб ніхто з них не злякався, вони зв'язалися косами. В останню мить оглянули місце свого народження, місце загибелі своїх батьків... І ось найкрасивіша з них — Каліакра — першою підійшла до високої кручі, на мить зупинилась і... кинулась в море, потягнувши за собою всіх подруг.

З того часу цей мис і одержав назву Каліакра.

Замовк старий. Мовчали і ми, схвилювані легендою. Тільки море безупинку співало свою вічну неспокійну пісню.

М. БАРСЬКИЙ.

(Далі буде).

Хоч листи і не були надруковані

ЧИТАЧІ нашої газети, жителі села Чемерніль Гайворонського району, в листі до редакції скаржились на відсутність автобусного руху по маршруту Гайворон—Чемерніль відстанню в 40 кілометрів.

Цей лист для вжиття заходів було надіслано директору Гайворонського автопарку тов. Зеленському, який повідомив редакцію, що наведені факти підтвердились.

Зараз маршрут Чемерніль—Гайворон обслуговується автобусом Гайворонського автопарку.

* * *

«В нашій робітничій ідальні немає ніякого порядку: меню одноманітне, страви несмачні, обслуговуючий персонал не дотримується навіть елементарних правил санітарії. Більше того, завідувача ідальнею тов. Ткачук та повар тов. Обидинокта з відвідувачами поводяться грубо», — писала в листі до редакції група робітників з Долинського цукрозаводу.

Лист для розслідування та вжиття заходів був надісланий в Долинський райвиконком. Заступник голови виконкому районної Ради депутатів трудящих т. Кукла повідомив нам, що факти, наведені в листі, підтвердились.

За допущені недоліки в роботі завідувача ідальнею т. Ткачук оголошено догану з попередженням.

БУДНІ ЗНАМ'ЯНСЬКИХ ДТСААФІВЦІВ

БАГАТО хороших справ зроблено комітетом ДТСААФ міста Знам'янки. Тут кожний колектив щодня зростає, міцніє, старається якнайбільше підготувати спеціалістів. Добра слава йде на Кіровоградщині про дтсаафівців кондукторського резерву (голова комітету В. І. Ковальський), вагонного депо (голова І. Ф. Тимошенко) та з багатьох інших організацій.

Який же секрет успіху знам'янських ентузіастів? Можливо, вони мають кращі умови для роботи чи якісь інші допоміжні джерела? Ні. Тут просто працюють з душою, починаючи від голови міського комітету Федора Якимовича Шевченка і кінчаючи кожним рядовим дтсаафівцем.

Досвід роботи показав, що без громадських кадрів не можна добитися високих результатів. За короткий час Федір Якимович разом з активом підготував десятки інструкторів з технічних видів спорту. Це — Павло Тітов, Яків Замуренко, Петро Жеребецький та багато інших. Вони проводять заняття з молодими дтсаафівцями, читають доповіді та лекції.

Погано йшли справи в залізничному шляхбуді № 2. Тут навіть не всі робітники були членами ДТСААФ. Міський комітет направив туди досвідченого пропагандиста А. Кондратенка, який прочитав цікаву лекцію на оборонну тему, пояснив цілі та завдання добровільного товариства. Тепер тут всі стали членами ДТСААФ, працює стрілецька секція, незабаром почнуться заняття на курсах шоферів.

Сьогоднішній день ставить вимогу: більше трактористів для артільних полів, більше шоферів, радистів, більше телеграфістів та спеціалістів інших професій. Цим і керується кожна первинна організація міста.

Зовсім недавно при вагонному депо організовано курси радіотелеграфістів. Десятки юнаків і дівчат освоюють нову спеціальність. А скільки приходить сюди нових любителів радіо!

— Запишіть, будь ласка, на курси, — просить Надія Долгова. — Хочу бути телеграфісткою.

...Третій рік міський комітет ДТСААФ утримує передній Червоний прапор обласного комітету партії. Це окрилює знам'янчан на нові трудові звершення, кличе до нових перемог.

Нинче ми розповідаємо про будні кращих дтсаафівців-ентузіастів з м. Знам'янки.

... І ОМРІЯНЕ С Т А Н Е ДІЙСНІСТЮ

ЮНИЙ друже, тобі вручили невеличку червону книжечку з написом «Добровільне товариство сприяння армії, авіації і флоту», тобі тиснуть руку, поздоровляють. А в білеті красується перша мініатюрна марка за тридцять копійок. Скільки таких марок лягає на сторінки дтсаафівських білетів хоч би за один день! І хоч тридцять копійок — невеличка сума, та з сотень тисяч грошових внесків складається велика матеріальна база товариства.

При Знам'янському кондукторському резерві працює самодіяльний автомотоклуб. Багато юнаків і дівчат є його активними членами. Клуб щороку випускає сотні шоферів і мотоциклістів. Лише за останній час тут придбано дві автомашини, наочні посібники тощо. Незважаючи на те, що мінає лише вісім місяців цього року, в автомотоклубі вже підготовлено 96 мотоциклістів, 196 шоферів. Всі молоді спеціалісти добре за своїми матеріальну частину моторів, правила вуличного руху, навчилися бездоганно управляти машинами. Майже всі вони працюють у колгоспах району, в Знам'янській автоколоні та в інших організаціях. Деякі по комсомольських путівках поїхали працювати шоферами на цілну.

І досить часто в автомотоклуб приходять листи. Ось перед нами голубий конверт від випускника Віталія Кравцова: «Я навчався на курсах шоферів при самодіяльному клубі ДТСААФ кондукторського резерву станції Знам'янка. В березні одержав права управління, а разом з ними і величезну радість. Сердечне спасибі за науку викладачів П. Н. Іванову, інструктору з практичного водіння В. С. Максименку та начальнику клубу В. І. Ковальському. Ви багато зробили для того, щоб я став хорошим водієм. Ще раз спасибі вам!»

З листа дізнаємося про те, що Віталій спочатку працював у колгоспі, а зараз — на рудниках у Кривому Розі.

Білі, голубі, сині конверти... Скільки їх тут! І кожен лист кінчається теплими словами подяки. Пишуть Ю. Слігур, К. Климушко, А. Солоний та інші молоді спеціалісти. А Володимиру Коліснику, Анатолію Лазареву, Данилу Мар-

ченку та Галіні Ківерник немає потреби в листах. Вони працюють в ближніх колгоспах, в райцентрі. Тож частенько самі навідуються сюди.

Хоч заняття тут і починаються не по дзвінку, десятки юнаків і дівчат до класів заходять вчасно. Розкривають конспекти, книжки, уважно прислухаються до кожного слова викладача автомотосправи Бориса Михайловича Чоботарьова.

— Сьогодні розберемо правила вуличного руху, — повідомляє він.

На столі вже стоїть підготовлений задалегідь макет перехрестя вулиць, мініатюрні автомобілі, автобуси.

Коли спостерігаєш за вуличним рухом, здається, так легко обганяють мотоциклісти автобуси, так просто розминаються на поворотах автомашини. Але варто лише одну годину побувати на уроці автомотоклубівців, і стане ясно: складна ця справа. Та коли любиш її, то її оволодієш нею.

А любов до моторів у автомотоклубівців велика. Це ж вони підтримали ініціативу Вікентія Івановича і власними силами почали споруджувати новий спеціалізований спортивний клуб. Вже закладено фундамент, здійснюються згору стіни.

— До осені закінчимо! — твердо говорить Володимир Клименко, витираючи спітніле чоло.

Він працює муляром в Знам'янській ремонтній, а в клубі вчиться на шофера. Багато вільного часу Володимир віддає громадській будові. Та хіба лише він один працює тут! Добре трудяться і О. Бургас, і Б. Чоботарьов, і В. Ольшевський та інші ентузіасти.

— Будемо готувати ще й трактористів, коли закінчимо будову, — радіє В. Ковальський.

Зроблено немало, а скільки народжується нових планів! Треба і хороший загін спортсменів підготувати, і громадських інструкторів виховувати. Дивинся на юнаків та дівчат і думаєш: все омріяне стане дійсністю, бо кожен з цих по-справжньому дорожить дтсаафівською червоною книжечкою, членським білетом клубу.

В. ЮР'ЄВ.

ЗА ВІКНОМ — паровозні гудки, перестук вагонних коліс. А тут, в учбовому класі радіотелеграфістів, чути звуки морзянки. Робітниця Знам'янського міського відділення соціального забезпечення Валентина Шаровара (зліва) та її подруга Світлана Шишацька успішно оволодівають новою спеціальністю.

НАШІ АКТИВНІ ЮНКОРИ

НАПРИКІНЦІ минулого року в редакції зайшов невисокий смуглявий хлопчина. Учень Кіровоградської середньої школи № 7 Вадим Гребенюк запропонував для газети кілька своїх віршів. Написані вони були нерівно, відчувалося, що початківцеві потрібно ще багато працювати над удосконаленням поетичної майстерності. Вадиму порадили допрацювати їх і разом з тим запропонували писати до газети про все цікаве з шкільного життя.

Інформації, замітки В. Гребенюка обговорювались на заняттях школи конкорів. А згодом в газеті з'явилася його зарисовка «Здрістуй, новоліття».

Вадим Гребенюк вправно володіє фейлетонним жанром. Ного фейлетони «Зелені біскупки» та «Гірка долля» напевне сподобалися читачам «Молодого комуніста».

На знімку: В. Гребенюк.

Всесвітні студентські

СОФІЯ, 27 серпня. (ТАРС). Вчора тут в урочистій обстановці відбулось відкриття міжнародних студентських ігор (Універсіади) 1961 року. Міжнародні студентські ігри відкрив голова Ради Міністрів Народної Республіки Болгарії Антон Югов.

Відкриття Універсіади перетворилось у світле і хвилююче свято юності, сили і здоров'я, в могутню демонстрацію дружби і взаєморозуміння молоді усіх континентів світу, яка прагне до миру в усьому світі і ненавидить війну.

Є свій тир

ВОЛОДЯ Смоляр прокинувся рано. Нашвидкоруч поспідав, одягнув куртку.

— Ти куди поспішаєш? — здивувалася мати.

— До школи.

— Заняття ще ж не почалися... Відпочивав би.

Та Володя не чує останніх слів матері. Виходить на вулицю, там на нього вже чекають Володя Соломаха, Світлана Поташенко, Оля Філіковська.

Друзі прямують до Знам'янської середньої школи № 3. Це — їх рідний дім. Тут вони вперше сіли за парти, вперше навчилися із літер складати слова. А скільки хороших справ зроблено в школі руками юних! Ось і цього літа учні вирішили збудувати стрілецький тир.

— Сьогодні побілимо стіни, — радіє Володя Соломаха, — і можна буде спробувати постріляти...

Товариші розділяють думку Володі. Адже всі вони — справжні дтсаафівці. Мають квитки, беруть активну участь у оборонних гуртках. За їх скромні членські внески дтсаафівський колектив школи придбав зорубу трубу, пневматичні гвинтівки та дрібнокаліберний пістолет.

Є при школі і філіал радіоклубу. Учні своїми руками змонтували радіолю, виготовили електродзвінки, транслюють радіопередачі по всіх класах. А коли псуються репродуктори — не доводиться викликати майстра, ліквідують пошкодження самі.

А хто з школярів не мріє сісти у кабінку автомобіля і поїхати широкими вулицями рідного міста? По 25 шоферів готувала школа щороку. В новому ж навчальному році буде підготовлено цих спеціалістів вдвоє більше. Значно розшириться і гурток мотоциклістів.

Не тільки за межами району, а й у Києві відоме ім'я Володимира Клочка, який на республіканських змаганнях із стрілецького спорту завоював друге місце. Справжньою гордістю колективу школи є Анатолій Тесленко і Євген Бородин. Вони вибороли перше місце на міській спартакіаді з технічних видів спорту.

Стрілецький тир, на спорудженні якого найкраще трудилися Володя Смоляр, Світлана Поташенко, Володя Соломаха та інші школярі, — найкращий у Знам'янці.

П. ПІСКОВИЙ,

голова первинної організації ДТСААФ.

ЕНТУЗІАСТИ

КОЛИ в паровозному депо настає обідня перерва, з репродукторів лунає голос:

— Увага, увага, говорить місцевий радіоклуб...

Робітники не поспішають залишати цехи. Адже тут можна послухати улюблену музику, коротку лекцію, вступи спортсменів-дтсаафівців.

— Увага, увага... Закінчилися міські змагання з стрілецького спорту. У гострій спортивній боротьбі на вогневому рубежі перше місце завоював наш поїзний кочегар Микола Дудін...

Приємна новина для паровозників. Тепер і вони можуть пишатися своїм чемпіоном.

Ініціаторами створення радіоклубу були Степан Токар, Олег Луначенко та Віктор Калкиш.

Робітники паровозного депо захоплюються і мотоспортом, і вивченням мотора автомобіля, і стрільбою. Вся робота гуртків ведеться силами громадських

інструкторів. Так, мотоциклістів очолює слюсар Анатолій Ткалич, стрілкову секцію — Віктор Моліс. Хоч Віктор і працює зараз інструктором міськкому комсомолу, він не забуває своїх друзів: часто заходить у цехи. Жодне змагання не обходиться без цього невисокого юнака:

В згуртуванні деповських дтсаафівців велику роль відіграє стіннівка «Радянський патріот», яку редагує комсомолка Валентина Винокурова. На її сторінках вміщуються цікаві інформації про досягнення місцевих спортсменів, а іноді газета і покритує декого з млявості.

Хороший колектив у нашому депо. Юнаки і дівчата не тільки добиваються високих результатів з технічних видів спорту, а й гідно несуть трудову вахту на честь ХХІІ з'їзду КПРС.

А. УДОД,
електрик паровозного депо.

Веслярі стають призерами

У Тернополі закінчилася особисто-командна першість Української ради ДСТ «Спартак» з веслування. В змаганнях приймала участь і наша молода команда в складі І. Острового, І. Берднікова, В. Конфедерата та В. Литвинова.

Гостра спортивна боротьба розгорілася між сотнями веслярів України. Найсиль-

нішими на водних доріжках виявились кияни. Друге і третє місце відповідно завоювали спортсмени Львова і Кіровограда.

Для наших веслярів ці змагання були серйозним екзаменом, на якому вони одержали похвальну оцінку.

Є. БАСАРАБ.

Т. в. о. редактора В. КРАМАРЕНКО.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 50-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00697. Зам. № 5776. Т. 27.000.

Кінотеатр ім. Держинського. «ТРИ ПОВЕРХИ ЦІАСТЯ». Початок о 2, 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 8 год. 30 хв. вечора. Для дітей — «НА КРИЛАХ ПІСНІ». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. ранку, 12 год. 30 хв. дня.
Кінотеатр «Хроніка». Документальні фільми — «УВАГА, РАКЕТА НА РЕЙСІ», «ІВАНІНІ ДНІ» № 30/61, «ІНОЗЕМ», «НА КНОХРОНІКА № 11/61», «ТАЄМНИЦЯ СТАРОГО ЗАМКУ». Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. «ВЕСНА НА ЗАРІСНІЙ ВУЛИЦІ». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.
Кінотеатр «Сивашень». «ЧЕРВОНІ ПАРУСИ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 год. дня. Нова кінокомедія «ЧАРІВНЕ РЕВ'Ю». Початок о 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 8 год. 30 хв. вечора.
Кінотеатр «Мир». «ЗЕЛЕНИЙ ПАТРУЛЬ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора.